

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: Martin Bárta, Obraz ženy ve vybraných narativních pramenech 14. století, Praha 2024, 59 stran

Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Sládková

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	X			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	X			
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Martina Bárty si klade otázku, jak byly v kronikách 14. století zobrazovány ženy. Analyzuje šest narativních pramenů, které vznikly v době Karla IV. (Kroniku Františka Pražského, Kroniku kostela pražského, Neplachovo stručné sepsání kroniky římské a české, Kroniku Přibíka Pulkavy z Radenína, Světovou kroniku Jana Marignoly a Vita Caroli). Zbraslavskou kroniku do analýzy nezařazuje, jelikož jí byla věnována již jiná práce. Autor se snaží zmapovat, jak ženy vnímali a popisovali jednotliví kronikáři, v jakém kontextu o nich psali, a jak jejich pohled zapadal do dobového diskurzu o ženách.

Struktura práce je dobře zvolená, ač někdy nevyvážená. Úvodní kapitoly se zaměřují na vymezení genderu jako historické kategorie a zrod gender history. I přes stručnost je nutno podotknout, že autor hlavní pojmy poměrně přesně vystihnul a orientuje se v současném historickém bádání. V dalších teoretických kapitolách se zabývá postavením ženy ve středověké společnosti, pohledem autorit, zejména těch církevních, na ženy. Ženy dělí, v duchu textů středových autorů, podle jejich životního období a postavení ve společnosti, blíže pak vymezuje stav panenský, manželský a vdovský. Čtvrtá kapitola přibližující historický vývoj ve 14. století tok a návaznost textu narušuje. Rozumím důvodům, proč ji autor do práce zařadil, nicméně i po krácení textu ji považuji za příliš popisnou a odvádějící pozornost od hlavního tématu práce. Následující kapitola představuje narativní prameny, které jsou dále analyzovány. Pozornost věnuje kontextu vzniku kroniky i osobě autora.

Při analýze obrazu žen v kronikách autor postupuje převážně chronologicky, důraz klade vzhledem ke zmínkám v textech na zobrazení královen (pochopitelně největší prostor dostává obraz Elišky Přemyslovny). Menší pozornost věnuje analýze vztahů mezi muži a ženami (upoutaly mě např. zmínky na s. 34: rada, jak se má Jan chovat k Elišce „rozkažte jí, aby konala ženskou práci“, s. 39 pasáž o ukazování síly Alžběty Pomořanské „jen když císař poručil“).

Po jazykové stránce je text na vysoké úrovni. Autor dokáže dobře formulovat myšlenky. Formální a gramatické chyby nalézám jen zřídka (např. s. 30, s. 41).

Martin Bárta konzultoval svůj záměr a prvotní strukturu, reagoval na připomínky vedoucí. Jediné pasáže, na které nezbylo mnoho času, byly kapitoly věnované analýze. Práci i přes drobné připomínky pokládám za kvalitní a doporučuji k obhajobě. Hodnocení dle průběhu obhajoby.

Otázky k obhajobě:

Jaké archetypy žen jste v kronikách vysledoval?

Jak si vysvětlujete, že autoři Vita Caroli věnují ženám tak malý prostor?

Datum

Podpis vedoucího práce